

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ (2)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Συνέχεια από [\(1\)](#)

π. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ SCHMEMANN

Archpriest Alexander Schmemann & Metropolitan Ireney

Η Σωφροσύνη ! Αν δεν περιορίσουμε- πράγμα που συχνά πολύ λαθεμένα γίνεται- την έννοια της λέξης «σωφροσύνη» μόνο στη σαρκική σημασία της θα μπορούσε να γίνει κατανοητή σαν το θετικό αντίστοιχο της λέξης “αργία”. «Αργία», πρώτα απ’ όλα, είναι η αδράνεια, τὸ σπάσιμο της διορατικότητας και της ενεργητικότητάς μας, η ανικανότητα να βλέπουμε καθολικά, σφαιρικά. Επομένως αυτή η ολότητα είναι το εντελώς αντίθετο από την αδράνεια. Αν συνηθίζουμε με τη λέξη σωφροσύνη να εννοούμε την αρετή την αντίθετη από τη σαρκική διαφθορά, είναι γιατί ο διχασμένος χαρακτήρας μας, πουθενά αλλού δεν φαίνεται καλύτερα παρά

στη σαρκική επιθυμία, που είναι αλλοτρίωση του σώματος από τη ζωή και τον έλεγχο του πνεύματος. Ο Χριστός επαναφέρει την «ολότητα» (τη σωφροσύνη) μέσα μας και το κάνει αυτό αποκαθιστώντας την αληθινή κλίμακα των αξιών, με το να μας οδηγεί πίσω στο Θεό.

Ο πρώτος και υπέροχος καρπός της σωφροσύνης είναι η ταπεινοφροσύνη. Πάνω απ' όλα είναι η νίκη της αλήθειας μέσα μας, η απομάκρυνση του ψεύδους μέσα στο οποίο συνήθως ζούμε. Μόνη η ταπεινοφροσύνη είναι άξια της αλήθειας· μόνο μ' αυτή δηλαδή μπορεί κανείς να δει και να δεχτεί τα πράγματα όπως είναι και έτσι να δει το Θεό, το μεγαλείο Του, την καλωσύνη Του και την αγάπη Του στο καθετί. Να γιατί, όπως ξέρουμε, ο Θεός «υπερηφάνους αντιτάσσεται, ταπεινοίς δε δίδωσι χάριν». [\(περισσότερα...\)](#)